

מבעד לעדשה

בבאר-שבע, קנו שני ברוחים משקפיים, ה" ציאו מתוכם את הזוגיות, הרכיבו אותם, הסבירו שזה משהו להם מראה תרבותי.

כשמו כן הוא

בתל-אביב נעלם שלמה מזרחי (3) מבית-הרוי, נמצא כעבור שעות מספר על ידי עוברים ושבים ברחוב אילו מציאות.

ביטוח חיים

בברלין המערבית, גרמניה, הודיעו כוכ-נויות השידוכים כי מעתה ואילך יתנו ללקו-תותיהן ערבות לעשר שנים, יכסו את כל ההוצאות במקרה של גירושין.

גילוי לב

במנהטן, ניו-יורק, עצרו משמרות-מש"טרה אדם ששוטט בנוסבות חשודות שאלו אותו למקצועו, קיבלו תשובה: "אני גנב. זה מקצוע מכובד למדי."

אוצרות גנוזים

בפאריס, צרפת, עצרה המשטרה את הגנב רוג'ר להומל, מיהרה להעבירו לבית-החולים, לאחר שהתברר שהוא בלע את שללו: צמיד זהב, שרשרת של שעון, מדאליה דתית, צלב גדול עשוי עץ.

שעשועים יקרים

בקליבלנד, ארצות-הברית, דרשה אשה גט מבעלה, טענה שהוא סירב לקנות לה פרווה ב"30 דולר, קנה במקום זה רכבת צע"צועים חשמלית בשביל עצמו.

עובד עצמאי

בברלין המערבית, קבע בית-המשפט המח"ן זי כי גנב-מכוניות חייב לשלם מס-הכנסה על רווחיו, אולם ייתרר אותו מן ההאשמה שלא הודיע על הכנסותיו, מתוך דעה שאין לחייב אדם להודיע למשלה על הפעעים ש"ביצע.

אסע תעמולה

באלבוקרק, ארצות-הברית, הובא לדין סטודנט, לאחר שרבו עם נערתו, העתיק את מכתבי האהבה שלה בסטנסיל, חילק אותם לכל חבריו.

גישה בריאה

בקופנהאגן פירסם ליאו לארסן, אורח אמ"ריקאי ממוצא דני, מודעה בעתונות בה ה"דיע שהוא מחפש כלה לנושואין, קבע כתנאי שתשלם בעצמה את מחיר נסיעתה לאמריקה, שלא יהיה לה עוד מעי עיוור וששיניה תהיי"נה מלאכותיות, מאחר שאין לו הכסף לשלם עבור ניתוחים ושיניים.

שומר, מה מלילה?

ביפו, נאסר יחיא זאגורי, באשמת חיים על רוחי יצאנית, טען לפני השופט: "החבר שלה עזב את העיר וביקש ממני לשמור עליה. שמרתי עליה — וזה הכל."

נמל התורשה

בשיקאגו, ארצות-הברית, נעצרה אשה בת 73 שלנה בקרונות הרכבת התחתית, אף על פי שבכיסה נמצאו 8000 דולאר במוזמנים, הסבירה לשוטרים: "משפחתי אוהבת חסכון."

בסחון עצמי

בפאריס, צרפת, נאסר הפורץ החתיק גי"רארד דיוויל, לאחר שנמצאו טביעות אצב"עותיו במקום הפשע, טען בבית המשפט: "הדבר לא יתכן, היו לי כסיות."

ביקור ניווסין

בזינוסבילי, ארצות-הברית, נעצרה מרי לו"איש מק"נירני, לאחר שהטילה בקבוק ב"חלון ראווה, סירבה לשלם את הקנס שהוטל עליה, בחרה במאסר, הכריזה: "אני רוצה להתראות עם ידידותי היושבות בבית-הכו"הר."

שיעורי השתלמות

בתל-אביב, נעצרה תבורת-נערים, שעה ששיחקו במשחקי-מזל ביום השבת, בכיתה ריקה של אחד מבתי-הספר העירוניים.

מצרים

סוף הגחמה

גמאל עבד אל-נאסר לא הסתיר את הר-גשותיו מעיני המצלמה. הוא הסתכל מלמע"לה בגנרל הנמך, עיוות את פניו בהבעה של בוז. הוא היה המנצח.

רבים זילזלו בגבר הצעיר העקשני. רבים גם הצטערו על כך. המלך פארוק התעלם בכלל מקיומו — התנהגותו של סגן-אלוף אלמוני שחזר מחזית פאלוג'ה לא עניינה או-תו. אולם בה בשעה שהמלך ההולל אסף את יפהפיות אירופה ומצריים, קיבץ הסגן אלוף את הקצינים הצעירים. היתה זאת עבו"דה ארוכה, מייגיעת ומסוכנת. אולם ההתמ"דה היתה כדאית. עבד אל-נאסר גרש את המלך, המליך במקומו את הגנרל.

אוסף מחלחל. אלא שהגנרל לא הבין את המתרחש. הוא חשב שהוא חולל את ה"הפיכה, צחק לרעיון כי סגן-אלוף צעיר ו"חסר-נסיון ינהל את המדינה. כשהודח אותו עבד אל-נאסר משלטונו, לפני חודשיים, לא התרגש. הוא ציפה כי העם יקום ויחזירו ל"שלטון. העם עשה זאת.

מבודד מיוצרי המהפכה, ביקש לו נגיב בגיברית שיוכל לסמוך עליהם נגד עבד אל-נאסר. הם נמצאו בשפע: עסקני מפלגות חס-רי"עבודה, מוציאי-הדום המסורתיים של ה-איכר המצרי, אנשי-הכמורה שסחרו בדברי-אללה, סוכני האנגלים והאמריקאים, קנאי ה"אחים המוסלמים, אפילו שליחי הקומוניס"טים. היה זה אוסף רב-גוני שהתלכד מאחור-רי גבו של הגנרל האהוד.

הקצינים הצעירים זרקו מבט אחד באוסף זה והתחלחלו. ולא הם בלבד: כל מי שרצה שינוי במצריים, ובעיקר ארגוני הפועלים, הבינו כי רק עבד אל-נאסר וידידו, "הרב" סרן הרוקד" אולם, ויכלו להציל את המה-הפכה מאותו רגע היה הסוף רק שאלת-זמן. ללא וידוי. השבוע נגמר המחנה, לפי שעה. האות הראשון היה התפטרות ארבעת השרים האחרונים שחמכו בניגב. תומכיו ב"חיל-השריון נשלחו מזמן לחוף-לארץ. נגיב

שקטה, אנושית ופרימיטיבית חוסל שלב"מעבר שחלף זמנו. המהפכה עלתה לגשר רב-החובל. שמה היה גמאל עבד אל-נאסר.

איראן האישה בפרוה

„אשראף היא המוכשרת והסוערת ביותר

גמאל עבד אל-נאסר ומוחמה נגיב

מבין עשרת ילדי. היא היתה צריכה להיות הבן הבכור של המשפחה, אמר ריוה שאח הזקן. אמנם, הרב-טוראי הגס שהפך קיסר מולדתו, לא טעה. אשראף, האחוזת-התאומה של השאח הנוכחי, לא זה בלבד שהיא הפו"ליטיקאית האמיתית של המשפחה, אלא ש"היתה גם הנאמנה ביותר. כאשר גירשו ה"אנגלים את השאח לדרום-אפריקה, בימי מל"חמת-העולם השני, יגלוותה אליו עד יום מותו בגלות.

האנגלים הם שגירשו את האב. הבת הסי"קה את המסקנה: בהודמנות הראשונה נס"קה למוסקבה. לא ברור מה בדיוק למדה שם. אולם דבר אחד נודע: יוסף סטאלין בכבודו ובעצמו שוחח עמה, נתן לה כמתנה אישית מעיל-פרוה יקר. חשב שווהי השקעה כדאית. שקמו, שקמו. אולם הנסיכה היתה זהירה מכדי שתסכן את הכיסא הרופף של המשפ"חה במישחק עם הדוב. היא ניהלה את עניני המדינה, סובבה את אחיה חלש-האופי מס"ביב לאצבעה הקטנה. היא בחרה לו אפילו את כלתו היפהפיה, סוראיה, אחרי גירושו מאחותו היפהפיה של פארוק המצרי.

האידייליה נגמרה כשקם הלוחם הבכייני, מוסאדק, החליט לשחרר את עמו מעול הברי"טים — ומחולשת בית-המלוכה. הוא לא פגע תחילה בשאח עצמו. הוא חשב שמספיק לפ"גוע בשליטה האמיתית. ביום בהיר אחד נת"בקשה אשראף היפה באיכות ובתוקף להס"תלק במהירות האפשרית מטהראן.

היא מילאה את הבקשה במרץ הדרוש, הש"תכנה בבית-מלון שקט ובלתי מפואר בשווייץ. בחירת המקום לא נעשתה מטעמי עוני. להי"פך, לא מכבר איבדה, ככורך אגב, תכשי"טים בשווי של מיליוני לירות ומעיל-פרוה נהודר שני. אולם הנסיכה אהבה את השקט. אורחים בלילה. היה לה מה לעשות — עיסוק שדרש ריכוז וצנע. אנשים מסתו"ריים נכנסו ויצאו בביתה — מהם שדיברו בניב אמריקאי, מהם שדיברו בניב פרסי. ב"טהראן צעק ובכה מוסאדק. יתכן והיה בו"כה עוד יותר לו ידע כמה עוסקת הנסיכה. אולם הוא לא שם לב אליה. האמריקאים, ל"עומת זאת, הקדישו לה את כל תשומת-הלב. בקיץ שעבר הופיעה אשראף פחלחית לפתע בטהראן. „באתי כמו פצצת-ממך" התפארה

היא עצמה. אולם מוסאדק לא העז לפגוע בה. היא חזרה באין מפריע לשווייץ. אך הביקור לא היה לחינם. אמנם, תחילה נראה כי החשבון האמריקאי היה מוטעה ל"גמרי. ההמונים בטהראן קמו נגד השאח. ה"שליט הצעיר ברח כארנבת השומעת את קול השועל. הוא חשב כי הכל אבוד, השתכן ביאושו בבית-מלון ברומא. אך עוד לפני ש"הספיק לעצום את עיניו בלילה הופיעו ב"

חררו שתי דמויות. האורחת הראשונה היתה אחותו האוהבת. השני היה אמריקאי בשם אלן דאלס, אחיו של שר-החוץ וראש שרות-הריגול של אר"צות-הברית. הבריתה. בין לילה השתנה הכל. הצבא תפס את השלטון באיראן. השאח חזר כמעט באותה מהירות בה ברח. אמריקאים ואנגלים שוב הופיעו ברחובות טהראן, אם כי עד השבוע לא הוחזר עוד הנפט לידיהם ומגדלי"הקידוח נשאר מובטלים.

כל אותו זמן נשארה אשראף, האשה ש"אירגנה את הכל, בשווייץ. היא חיכתה למו"עד הנכון. בשבוע שעבר ארזה את חפציה המעטים בכמה מאות מוזודות וארגזים, לב"שה את מעיל-הפרוה היפה ביותר ותורה ל"איראן, אך אפילו היא לא היתה בטוחה ל"גמרי בתוצאות הקנוניה. נשארו בשווייץ: בנה (מנשוואיה הראשונים) הלומד בבית-ספר שווייצר, בנה (מנשוואיה השניים) החולה, ה"זקוק לטיפול רפואי, בתה, הדוברת גרמנית, שנשארה בידי מספלת שווייצרית.

ירושלים אפשר להתפוצץ

לפחות ישראלי אחד, שקיווה בכל לבו ל"סיבוב שני, יכול היה בשבוע האחרון, לנ"טוש את תקותיו.

אותו ישראלי אלמוני גר. בימים עברו, באחד הבתים בעיר העתיקה בירושלים, בימי הקרבות הופצץ הבית. הישראלי ברח או נהרג. מתחת לחרבות נשאר כלי מתכתי.

החודש החלטי שלטונות ירדן לגשת לסי"לוק ההריסות. כמה פועלים הקיפו את ה"חורבה, החלו לסלק את האבנים המנופצות. לפתע הפסיקו מעבודתם. הם מצאו את הכלי. קראו מיד למשטרה. נמצא פגז.

זהירות היא זהב. המשטרה עשתה את אשר היתה עושה כל משטרה בעולם: היא קראה לחבלן. להל פשט את מעילו. גי"גש בהירות לפרק את כלי-הממות. כשסיים את מלאכתו פלט קריאת התפעלות: הכלי הכל אלף לירות שטרלינג. בובה.

כשנוכחו הפועלים כי לא היתה כל סכנה, דרשו במפניע כי המשטרה תסתלק מיד. תניח להם להמשיך בעבודתם. אולם הפוע-לים לא העריכו כראוי את חריצות השוטרים הם דאגו לבטחונם עד כדי כך שלא משו מן המקום. הפועלים כעסו, אולם הם המשיכו בסילוק ההריסות. גילו עוד שתי תיבות: בסך הכל 5000 לירות זהב.

לפי כל הסימנים, לפני שידים כמה פועלים ירושלמיים להסתמצץ, לפני שידיעו למשטרה כי תיבה, הדומה למוקש, נמצאה על דם.

הנסיכה אשראף זהירות

קם ממיטתו, התראה עם קציני המהפכה, הק-שיב בשקט להודעת פטוריו כראש-משלה. המצרים הם עם נחשל. לכן לא השתמשו באמצעי התרבות המודרנית. נגיב לא הודה שהוא סוכן האימפריאליזם ולא הוצא להר"ג. תומכיו לא נשלחו גם לבית-הסוהר ב"אשמת נסיון להפיל את הממשלה בכה. בצורה

• התרוץ הרשמי היה כי השאח הזקן רקם קנוניה עם הגרמנים. הסיבה האמיתית: ה"שאח לא הסכים לכיבוש מולדתו בידי הרוסים והאנגלו-אמריקאים, שהיו זקוקים לדרך בסו"חה להעברת ציוד ונשק. * לפי השמועה, מפני שהיא קיימה יח"טים מנייים עם אחיה, פארוק, בהתאם למסורת העתיקה של פרעוני מצריים, שנשארו תמיד אח את אחותו.